

ministerstvo spravodlivosti
obvodná dia 24. 11. 1989
Dr Morilyta p. Pješčan

15 X - 1602

vážený pán generálny prokurátor ESSR!

V roku 1983 sa skončilo trestné konanie proti Romanovi Brázdovi a spol. pre trestný čin vraždy a znásilnenie Ľudmily Cervanovej. Toto sa viedlo pod číslom 1 T 6/82 na krajskom súde v Bratislave. Podpisani, ktorí sme vo veci vystupovali ako obhájcovia, sme toho názoru, že tento proces nebol vedený celkom korektne a že by bolo treba zrevidovať postup orgánov, najmä v trestnom konaní. V nás všetkých zanechal tento proces negatívnu spomienku a nezisťujúci pocit, že konanie neodkrylo skutočnú pravdu, že boli postihnuté aj nesprávne osoby.

Boli uplatňované zákonom ustanovené mimoriadne opravné prostriedky, návrhy na obnovu, a to zo strany viacerých odsúdených, boli podané početné podnety k sťažnosti pre porušenie zákona, príbuzní odsúdených sa dožadovali nápravy, doteraz úplne bez akéhokoľvek výsledku.

Prítom sme presvedčení, že k porušeniu zákona tu došlo, a že to musí nezaujatý právnik bezpečne spoznať, keď si pozorne preštuduje materiál sporu a rozvášne si ho vyanalyzuje. Nie je to vôbec jednoduchá, pretože k podopretiu obvinenia boli použité rôzne dôkazy a záleží na správnom vyhodnotení týchto dôkazov na pripustení a prevedení dôkazov obhajoby, ktoré dosiaľ nebolí. Taktiež by musel prokurátor, spracovávaajúci materiál k dispozícii všetky materiály vyšetrovania tohoto prípadu, nielen tie, ktoré sú v spisoch tohoto procesu, ale aj tie, ktoré získali vyšetrovatelia od roku 1976, keď sa viackrát pustili po rôznych stopách. Ale tam sú naše podania, odvolania, návrhy na obnovu, podnety odsúdených, poukázali by k nájdeniu skutočnej pravdy, len aby boli obsahovo dôsledne vyhodnotené.

Z perspektívy uplynulých rokov nám vystupuje do vedomia stále naliehavejšie, že tento proces nebol zameraný na dôsledné zisťovanie skutočnosti, ale na usvedčenie obvinených. Po 5 rokoch národného vyšetrovania bola snaha vec ukončiť, vyríšiť a nie uspokojiť sa s prípadným nezdareným vyšetrovaním. Nikdy predtým,

ani potom nebolo jednej veci venovanej takej publicity a tak jednostranne, aka tufto.

My sme pochybovali aj v minulosti, a pochybujeme o tom stale, či by sa boli veci v inom rozsahu udiali tak, ako znala obžaloba a rozsudok.

Apelujeme na Vás, ako hlavného strážcu socialistickej zákonnosti v ČSSR, aby ste použili Vaše právo na podanie sťažnosti pre porušenie zákona.

Podľa nás niet pochybnosti o tom, že dokazovanie nebolo prevedené v dostačujúcom rozsahu, že treba zadovážiť písomné materiály o všetkých vyšetrovacích úkonoch, ktoré boli vo veci vykonané, i keď sa týkajú iných obvinených, že treba previesť výsluchy svedkov, ktorí boli navrhovaní obvinenými, ale neboli vypočutí, že prevedené dôkazy neboli správne zhodnotené, že neboli vyriešené určité rozpory v písomnom materiáli - napríklad prečo sú iné údaje o nájdenom ošatení mŕtveľy v protokole o ohliadaní z 14. 7. 1976 a v neskoršom protokole o pitve, že súdy neprípustili žiadne pochybnosti o beznátlakovom vyšetrovaní, hoci napr. u Zimákovskej, ktorá trikrát menila svoju výpoveď, to je nesporné, atď. - bolo by dlhé a nevhodné tu všetko pripomínať.

Nemožno vylúčiť ani zmenu postojov niektorých dejateľov po ďalšom časovom odstupe. Preto sme sa rozhodli prihovoriť sa za to, aby ste sťažnosť pre porušenie zákona podali. Nech rozhodne Najvyšší súd ČSSR o tom, či k porušeniu zákona došlo, alebo nie.

Dňa 29. 5. 1989

Dr. Vladimír Vrba
Dr. Otakar Motejl
Dr. Ladislav Turč Nagy
Dr. Kamil Beresecký

Dr. Alfonz Langer
Dr. Vojtech Rambaček
Dr. Zoltán Škrevina